

[Arentoft]

bilagshæfte til betænkningen optrykkes alle spørgsmål og alle svar, men det er selvfølgelig en ringe trøst, når vi kommer en 4-5 år frem, at man så kan tage dette bilagshæfte frem og sige: dér kan I bare se, hvad det var, vi sagde! Eller man kan sige: hvad der ikke blev sagt.

Derfor er fremskridtspartiet af den mening, at dette er så stor en sag, at den bør lægges ud til folkeafstemning. Derfor skal vi selvfølgelig først og fremmest opfordre tingets medlemmer til at stemme for ændringsforslag nr. 4. Hvis det ikke bliver vedtaget — hvad jeg såmænd ikke har for stor tiltro til — så er der kun én mulighed tilbage, og det er at søge at samle 60 underskrifter her i tinget for en folkeafstemning.

Men der er det kedelige ved en sådan folkeafstemning, at den skal holdes inden for relativt kort tid, og det vil sige, at der ikke bliver den fornødne lejlighed til at informere befolkningen. Hvis man derimod fastsætter en afstemningsdato om et halvt års tid eller så, så bliver der ved hjælp af medierne, TV og presse osv., mulighed for at informere befolkningen, så den ved, hvad den skal tage stilling til. Det lægger vi meget, meget stor vægt på.

Således som man har behandlet hele denne sag, synes vi, at det ikke kan tåle en nøjere efterprøvelse. Det er gjort med for stor en hast og med for ringe grundighed.

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

De stigende oliepriser og muligheden for olieknaphed synes i disse dage at være vand på regeringens mølle, idet det bruges som undskyldning for det stigende betalingsbalanceunderskud og som et incitament til at fremskynde indførelse af naturgas og hastelovforslaget vedrørende den kollektive varmemforsyning.

Det kunne jo også godt være, at regeringen forsøger at skjule, at vort erhvervsliv og vor produktion ikke kan dække de stigende udgifter til olieimporten. En opbygning af den kollektive ledningsbundne energiforsyning vil kræve enorme kapitalinvesteringer, som vi ikke mener at Danmark har råd til. Da vi også må erkende, at udviklingen løber meget hurtigt, vil det ligeledes være umuligt at gennemføre den kollektive varmemforsyning på længere sigt.

Udnyttelsen af vedvarende energikilder vil være bestemt af ønsket om sikring af den nødvendige energi for den enkelte forbruger og prisudviklingen for andre energikilder. Betydningen af alternative energikilder kunne øges, hvis energipriserne i almindelighed stiger væsentligt, og hvis EFs atomenergiprogrammer møder yderligere vanskeligheder, dels på grund af fjendtlige pressionsgrupper, dels på grund af usikkerhed med hensyn til forsyninger med atombrændstof og opbevaring af brugt brændsel.

Skønt der må gøres alt muligt for at afhjælpe den energimangel, der vil opstå, når verdens reserver af kulbrintebrændsel er opbrugt, er det min opfattelse, at de alternative energikilder næppe vil komme til at dække mere end 5 pct. af det danske energibehov ved udgangen af det 20. århundrede.

Selv om det ikke er forbudt ved lov at anvende vedvarende energikilder, vil omkostningerne ved at etablere kollektiv rørbunden energi hindre en udbredt anvendelse af vedvarende energianlæg, fordi borgerne og erhvervslivet vil blive pålagt økonomiske byrder i forbindelse med den kollektive varmemforsyning, uanset om den er dem vedkommende eller ej.

Jeg har bemærket, at regeringen på trods af vor afhængighed af oliebranchen ikke i væsentlig grad har taget oliebranchen med på råd. Det mener vi er letsindigt, når man tager svaghederne i den tekniske forsyningsikkerhed i betragtning.

Fremskridtspartiet kan ikke støtte grundprincippet i lovforslag nr. L 206 om den optrappede offentlige indblanding, fordi vi ikke mener, at det nogen sinde har været samfundsøkonomisk rentabelt at have en offentlig styring.

Fremskridtspartiet tager ligeledes afstand fra handelsministerens øgede bemyndigelse fra lovparagraf til lovparagraf, idet dette ikke har meget med valgfrihed, liberalisme og demokrati at gøre, også fordi vi har fået erfaring for, at bemyndigelser faktisk kan misbruges, i disse dage f.eks. i forbindelse med det danske energisparehysteri.

Fremskridtspartiet er imod den enorme forøgelse af mødeaktiviteten mellem kommunale, amtskommunale og ministerielle udvalg i forbindelse med en kortlægning af varmembehovet og varmemforsyningen, især fordi der ikke er skabt klarhed over, hvorfra disse